

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА  
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ  
ДАНА 19. МАРТА 2015. ГОДИНЕ**

**Председник већа:** Добар дан свима, седите.

Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине под службеним бројем К-По2 5/14 против опт. Поп Костић Бобана због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 1/14 од 31.03.2014. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,

Оптужени Поп Костић Бобан присутан са браниоцем адвокатом Теодором Гаврићем.

Да ли му је ту судски вештак професор др Александар Јовановић? Ту сте, добро.

Судски вештак професор др Александар Јовановић, специјалиста неуропсихијатрије и судске психијатрије.

На главни претрес није приступила судски вештак професор др Нада Јанковић, специјалиста медицинске психологије, јавила се телефоном председнику већа да не може приступити на данашњи главни претрес због обавеза које има на факултету.

Судски вештак Нада Јанковић се јавила малопре телефоном да има обавезе на факултету, да не може приступити, али добро, ту нам је члан комисије па и нијеп отребно.

Како су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса,

Суд доноси

**Р Е Ш Е Њ Е**

Да се данашњи главни претрес одржи наставком доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

На основу одредбе члана 236 став 1 ЗКП-а врши се тонско снимање главног претреса, и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Прелази се на

### **НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА**

У наставку доказног поступка чита се налаз и мишљење комисије вештака Клиничког центра Србије, Клинике за психијатрију, Одсек за судску психијатрију и то комисија у саставу професор др Александар Јовановић специјалиста неуропсихијатрије и судске психијатрије и професор др Нада Јанковић специјалиста медицинске психологије, налаз је заведен при Клиничком центру Србије под бројем 215/1 од 09.03.2015. године, а примљен је у овај суд дана 11.03.2015. године, а односи се на сведока оштећеног [REDACTED]

Предњи налаз комисије вештака прочитан.

Прелази се на саслушање судског вештака.

#### **Испитивање судског вештака проф.др ЈОВАНОВИЋ АЛЕКСАНДРА**

Судски вештак професор др Александар Јовановић, специјалиста неуропсихијатрије и судске психијатрије са списка сталних судских вештака, опоменут и упозорен положио заклетву изјави:

Докторе изволите у вези са налазом који сте дали комисијски Ви и Нада Јанковић, психолог, ако имате шта да нам додате, разјасните.

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** Пажљиво смо проучили предмет вештачења и дали смо у свом мишљењу и опис, природу болести од које болује оштећени [REDACTED], а на основу постојеће документације и дали своје мишљење о евентуалном утицају на његову способност да да исказе које су вештаци такође имали на увид.

**Председник већа:** Добро. Ви сте имали на увид комплетну медицинску документацију, и његов здравствени картон у копији из Брчког, лечен је, онда ову медицинску документацију у Аустралији, Ви сте у налазу навели све шта сте извршили увид, да сте извршили увид....

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** Да, то нам је било доступно.

**Председник већа:** Да, и у претходну комисију и имали сте обе изјаве [REDACTED] од 97. и од 2010. године. Добро, обзиром да он овде кажете болује од шизофреније од 1974. године, колико сам видела из овог Вашег налаза значи то су, то је таква болест да има периоде погоршања и ремисије кад се осећа добро.

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** И периоде погоршања, јесе. То је типичан ток испољавања болести у мањем ретком броју случајева она иде прогресивно исходи деменцијом али таквих елемената за ту медицинску документацију....

**Председник већа:** За њега нема, јер очигледно...

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** У документацији нисмо нашли...

**Председник већа:** Јер очигледно ако болује од 1974. то је дуг период да иде нека погоршања и нешто што би већ било....

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** Да, прогресивно, дабоме он би већ имао комплетна пропадања, онда би дијагноза била вероватно друкчија. Међутим у конкретном случају ми смо такође читали пажљиво исказе који су нам предочени, у њиховом садржају формално гледано ми нисмо нашли неке елементе који би указивали на елементе шизофреног процеса као што су неке бизарности, несувислости противуречности, имали смо прилике у великом броју случајева да нажалост и разговарамо са жртвама и читамо њихове исказе, то што овде стоји ја не могу онај део материјалне истине која је на оцену суду, нећу да улазим али са прихопатолошког становишта нема ништа што би указало на неког човека који је луд, шизофрен, отуђен од стварности, у том смислу једноставно.

**Председник већа:** Да, добро.

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** Значи да је нешто било што би одударало, што би било атипично, што би било суспектно на утицај психопатолошког процеса, својствено шизофренији, а на веродостојност овог исказа са психијатријског и психолошког становишта, ми бисмо то сигурно суду предочили.

**Председник већа:** Добро. Поготово што је велики размак 13 година је ли тако између ова два исказа, 1997. па 2010.

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** Јесте, мислим знате и сваком ко се бави професионално истрагом саслушавањем људи у судском поступку једноставно лудило као и кашаљ није лако сакрити. Једноставно би вероватно то и лаик знате када имате човека који је у растуру због душевне болести коју болује, и лаик то може да уочи.

**Председник већа:** Добро, је ли то све?

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** Тако да и то може ајде да кажем, говори у прилог мишљења које смо ми дали наравно у конкретном случају комплетну веродостојност исказа ми морамо оставити на оцену суду.

**Председник већа:** Добро.

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** Ето то је он што смо ми рекли и написали у свом мишљењу.

**Председник већа:** Добро, хвала лепо. Да видимо само да ли има питања заменик тужиоца?

**Заменик тужиоца:** Немам.

**Председник већа:** Нема. Бранилац?

**Адв. Теодор Гаврић:** Немам питања.

**Председник већа:** Добро. Да ли имате Ви оптужени нека питања за вештака? Не. Добро, седите. Хвала.

Питања се вештаку не постављају, докторе хвала Вам лепо.

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** Могу ли Вама да предам или на писарници?

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** Може, може, то је трошковник је ли? Добро.

Констатује се да професор др Александар Јовановић предаје трошковник за данашњи долазак на суд и давање објашњења налаза у два примерка. Хвала вам лепо.

Је ли можемо да отпустимо вештака?

**Адв.Теодор Гаврић:** Можемо, стим што ја приговарам.

**Председник већа:** Добро, то ћете Ви сада рећи. А у чему приговарате?

**Адв.Теодор Гаврић:** Па приговарам зато што доктор Ковачевић на бази исте медицинске документације и на бази истих расположивих чињеница, није се могао прецизно изјаснити о процесној способности, а овде сада не видим никакву разлику, доктор ни са чим није појасно чиме су се они руководили и шта их је определило у односу на доктора Ковачевића да буду експлицитни и да се ради о процесној способности особи.

**Председник већа:** Да, доктор Ковачевић Ратко, он је вештачио заједно са оном комисијом па смо га онда ми звали овде и чисто да нам појасни да би се могао изјаснити у вези овога данас што смо питали, процесне способности, међутим он је тада рекао да не може да се изјасни у вези са овим исказима оштећеног 1997. и 2010. године, да би он хтео односно можда би могао детаљније о томе да се изјасни ако би га видео да је, јер је он требао да да исказ видео линком, међутим пошто је оштећени одустао од тога да даје исказ видео линком, доктор није могао да се изјасни, је ли можете Ви нешто у вези са тим да нам кажете само?

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** Ја немам ништ ни да одузем ни да додам, нама су питања била постављена у вези са његовом способношћу да да тај исказ, шта смо имали ми смо рекли и то је наше мишљење, а мишљење других вештака нас не обавезује пошто ми не заснивамо своје мишљење на мишљењу других вештака, то је већ процесно....

**Председник већа:** Хвала докторе Јовановићу.

**Судски вештак проф.др Александар Јовановић:** Хвала.

**Председник већа:** Хвала, пријатно. Има ли нових доказних предлога овде? Довиђења докторе. Хвала. Нема. Је ли можемо онда да констатујемо... Имате Ви? А нема, добро. Оптужени је ли има неких нових предлога? Нема. Добро. Је ли можемо онда да констатујемо.

Констатује се да заменик тужиоца за ратне злочине као ни оптужени ни његов бранилац немају нових доказних предлога.

Председник већа објављује да је

## ДОКАЗНИ ПОСТУПАК ЗАВРШЕН

Прелази се на

### ЗАВРШНУ РЕЧ СТРАНКА

Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине у завршној речи изјави:

Изволите.

**Заменик тужиоца:** Поштовано веће, господо, судија, током рата на територији Босне и Херцеговине почињени су бројни ратни злочини од свих страна у сукобу које су у њему учествовале, што је потврђено у више правноснажних пресуда, како од међународног кривичног трибунала за бившу Југославију, тако и од стране правосудних органа држава у региону, Босне и Херцеговине и Хрватске, па и од стране дакле правосудних органа у Републици Србији. Само постојање оружаног сукоба у Босни и Херцеговини представља по нашем мишљењу опште познату чињеницу. Једно од места на територији Босне и Херцеговине, на коме су чињени ратни злочини, јесте и у формираном логору Лука у месту Брчко. У овом логору Лука између осталих био је затворен и оштећени ██████████ из Брчког, сада са пребивалиштем у Аустралији, цивилно лице бошњачке националности. Као што је познато овај предмет је на основу одредбе из члана 4 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима преузет односно преузето кривично гоњење од основног суда Брчко дистрикта. Оптужница Тужилаштва Брчко дистрикта подигнута против Поп Костић Бобана за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, сходно одредби из члана 47 овог истог Закона усаглашена је са домаћим прописима који се односе на садржај оптужнице, а по којој оптужници се и ово суђење одвија. На шест рочишта главног претреса пред овим већем и данашње је седмо, непосредно је изведен највећи број доказа, док је један број доказа прибављен у писменом облику који докази су након оцене испуњености законом прописаних услова изведени читањем на главном претресу. Оцењујући све изведене доказе појединачно у њиховој међусобној вези, сматрам да је без разумне сумње у потпуности доказана радња кривичног дела из оптужнице КТО 1/14 од 31. марта 2014. године, при којој остајем у потпуности и за завршну и за извршену радњу кривице овде оптуженог Поп Костић Бобана.

Наиме, на припремном рочишту утврђене су као неспорне чињенице, и то: постојање оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине који оружани сукоб се водио од 1992. до 1995. године између оружаних формација на страни бошњачког, хрватског и српског народа, трију народа који живе на територији Босне и Херцеговине. Оружани сукоб је био довољног обима и интензитета да се има са сигурношћу сматрати да је реч о оружаном сукобу немеђународног карактера, на који су примењиве одредбе Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године, и одредбе Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба које су конвенције ратификоване одлуком Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије и објављене у „Службеном листу“ број 24/50. Оптужени Поп Костић Бобан у оружаном сукобу је био припадник Прве посавске пешадијске бригаде Војске Републике Српске у Војној пошти 7410 Брчко, и у сукобу учествовао почев од 06. маја до краја септембра 1992. године, које чињенице су утврђене из

извештаја војне евиденције Брчко дистрикта број 0512-16/09 од 11. марта 2009. године, као и признањем оптуженог на главном претресу на рочишту одржаном 02. јуна 2014. године.

На основу других изведених доказа, пре свега исказом оштећеног [REDACTED] исказима сведока [REDACTED], потврђени су сви наводи диспозитива радње кривичног дела из оптужнице. Наиме, доказано је да је оптужени Поп Костић Бобан као припадник Прве посавске пешадијске бригаде Војске Републике Српске за време оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине кршио правила међународног права из члана 3 став 1 тачка а) Четврте Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године, и правила из члана 4 став 2 тачка а) Допунског протокола II уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба, на тај начин што је 10. маја 1992. године у формираном логору Лука у Брчком затворено цивилно лице оштећеног [REDACTED] из Брчког телесно повредио и психички мучио, тиме што је оштећеног извео из просторије где је био затворен, одводећи га у канцеларију објекта логора Лука, где му је прво наредио да на једном папиру напише своје име и датум када хоће да га убије, да би потом стиснутом шаком десне руке у којој је држао метални боксер оштећеног ударао по лицу и глави, а за које време туче је у левој руци дршао нож и том приликом код оштећеног створио страх за живот и телесни интегритет високог интензитета. Оштећени [REDACTED] своју прву изјаву дао је на записнику о саслушању сведока пред истражним судијом Кантоналног суда у Тузли 29.10.1997. године у предмету против окривљеног [REDACTED], а други пут 22.12.2010. године пред Аустралијском федералном полицијом. На главном претресу овај сведок није испитан због здравствених проблема и проблема у вези са удаљеношћу са садашњим његовим местом пребивалишта, те његовог страха да поново даје исказ у овом предмету видеоконференцијском везом, страха за безбедност породице која живи у Босни и Херцеговини. Уважавајући ове чињенице суд је издао наредбу за вештачење па су вештаци Клиничког центра Србије, Клинике за психијатрију, својим налазом и мишљењем од 09. марта 2015. године, који су данас потврдили на главном претресу, изјаснили су се да, цитирам „да је сведок оштећени [REDACTED] у време саопштавања предметних исказа на записнику од 29.10.1997. године пред Кантоналним судом у Тузли и на записнику од 22. децембра 2010. године пред Аустралијском федералном полицијом био процесно способан, који налаз и мишљење су дати по нашем уверењу у складу са правилима медицинске специјалистичке струке“. У обе своје изјаве оштећени [REDACTED] наводи и да га је у два наврата у логору тукао палицом [REDACTED], наводећи и повреде које је од њега задобио, прелом ребара, повреда рамена, за коју радњу је између осталих својом правноснажном пресудом КР.218/05 од 18.10.2005. године Основни суд Брчко дистрикта огласио кривим [REDACTED] за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СФРЈ и за исто му изрекао казну затвора у трајању од 6 година. Радње које су у диспозитиву оптужнице наведене да их је учинио оптужени Поп Костић Бобан, се не налазе у правноснажној пресуди 218/05, дакле реч је о извршењу истог кривичног дела од два лица у различито време, од којих једно правноснажно осуђено, а другоме се овде сада суди.

Изјава сведока [REDACTED] на главном претресу од 14.07.2014. године, као и изјаве сведока које је суд прочитао на главном претресу [REDACTED], који је у међувремену умро и [REDACTED] који се налази у Сједињеним Америчким Државама, који сведоци нису очевици инкриминисаног догађаја, а који су након инкриминисаног догађаја видели и описали како је изгледао оштећени и које све је последице имао, чиме је употпуњено казивање оштећеног, па су ове изјаве сагласне у битном, тј. да је оштећени задобио телесне повреде на лицу у виду отекина, био је крвав по глави. Изјава сведока [REDACTED] потврдила је да је ове повреде оштећени задобио од стране оптуженог Поп Костић Бобана чиме је у потпуности доказана радња телесног повређивања.

Што се тиче радње психичког мучења она се састоји у наређењу оптуженог, оштећеног, да напише своје име и датум када хоће да га убију, које чињенице су без сумње код оштећеног створиле страх за живот и телесни интегритет високог интензитета, чиме су остварена обележја овог кривичног дела описана у појму мучења, и то психичког мучења, тим пре што су испитани сведоци посведочили да су нека затворена лица бошњачке националности која су заједно била у логору са оштећеним, убијена, а што се уосталом десило и са братом оштећеног ██████████, о чему је оштећени такође сведочио пред судом. Правном оценом утврђеног чињеничног стања на главном претресу основано се да закључити да је доказано да је оптужени Поп Костић Бобан на месту, у време и на начин како је то ближе чињенично представљено у диспозитиву ове оптужнице, извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва. Оптужени Поп Костић Бобан био је свестан својих предузетих радњи према оштећеном ██████████ свестан да је предузетим радњама кршио правила међународног права из члана 3 став 1 тачка а) Четврте Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године и правила из члана 4 став 2 тачка а) Допунског протокола II уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба и на крају свестан да предузета радња представља извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва чије извршење је и хтео, које стање воље и свести оптуженог чини облик виности директним умишљајем.

Поштовано веће, у својој одбрани оптужени негира самопредузете радње према оштећеном ██████████ које представљају радњу овог кривичног дела за коју одбрану оптуженог оцењујемо неоснованом јер ниједним доказом није потврђена. Са друге стране исказ оштећеног је детаљан и убедљив, оштећени је описао оптуженог, знао његов надимак Поп не знајући да је то део његовог презимена, знао је и да је мајка оптуженог по националности Муслиманка, као и да се мало забављао са његовом ћерком које чињенице су тачне и ни оптужени није негирао, а њих су потврдили и други сведоци. Како на страни оптуженог Поп Костић Бобана нема по нашем мишљењу околности које би искључиле кривичну одговорност то предлажем да га суд за напред наведено дело огласи кривим и осуди на казну затвора у трајању од 2 године.

У вези са предложеном висином казне затвора сматрам да на страни оптуженог нема посебно отежавајућих околности, а стоје олакшавајуће околности и то оптужени је дете из мешовитог брака, која лица у унутрашњем оружаном сукобу при опредељењу на једну страну имају проблем доказивања лојалности опредељеној страни више него што је то у односу на друга лица, а што је то свима добро познато. Да је оптужени показивао и одређену дозу хуманости у логору Лука, дељењем цигарета затвореним Бошњацима, па и овде оштећеном, о чему је оштећени такође посведочио, које околности указују да има основа за ублажавање законом запрећене казне испод минимума у трајању које сам напред предложио.

Поштовано веће, имајући све напред изнето у виду, а у уверењу да сам оптужбу доказао и да је тиме истина у вези овог случаја утврђена, своју кратко завршну реч завршио бих једном латинском изреком која то на најбољи могући начин изражава „non lucata sed est simplex oratio veri“ – говор истине није накићен, већ је једноставан. Толико. Хвала.

**Председник већа:** Хвала лепо тужиоце.

Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић у завршној речи изјављује да остаје при наводима оптужнице, сматра да је доказано током овог доказног поступка да је оптужени Поп Костић Бобан извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, а како је то и детаљно описано у диспозитиву оптужнице Тужилашта за ратне злочине КТО број 1/14 од 31.03.2014. године, те да се овакво чињенично стање утврђује из исказа сведока оштећеног ██████████, који је дао 1997. године пред Кантоналним судом у Тузли и 2010. године пред Аустралијском федералном

полицијом, те исказом осталих саслушаних сведока [REDACTED], чији су искази читани. Надаље тужилац наводи као у аудио запису, стим још у завршној речи предлаже да суд окривљеног Поп Костић Бобана огласи кривим за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, и да га осуди на казну затвора у трајању од 2 године, те да има места ублажавању казне обзиром да је оптужени Поп Костић Бобан критичном приликом показао и неке човечне особине у логору, између осталог делио је цигарете логорашима, а што је потврдио и оштећени [REDACTED] у својим исказима.

Браниоче изволите.

**Адв.Теодор Гаврић:** Поштована председнице и чланови већа, уважени колега тужиоче, одбрана сматра да је суд у управо проведеном поступку у складу са одредбама Законика о кривичном поступку Републике Србије, утврдио и расветлио све чињенице које су значајне и које су правно релевантне за доношење правилне и законите одлуке у овој правној ствари. Сматрамо да су утврђене и расветљене све чињенице везано за одлуку о постојању кривичног дела, обиљежјима кривичног дела и кривици оптуженога. Овај главни претрес је вођен по оптужници јавног тужиоца за ратне злочине којом се оптуженом Поп Костић Бобану ставља на терет извршење кривичног дела ратни злочин из члана 142 став 1 преузетог Кривичног закона СФРЈ. У оптужници се тврди, а што је и данас при завршној речи тужилац остао, да је оптужени током ратних дејстава починио кривично дело, односно да је нарушио одредбе међународног права, односно Четврте Женевске конвенције о заштити грађанских лица током рата и Допунског протокола Четврте Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних сукоба. Ја не би овде понављао неке неспорне чињенице које је колега тужилац истакао везано за постојање оружаног сукоба за учествовање оптуженог у Војсци Републике Српске и да се ради о немеђународном сукобу. Међутим, након проведеног доказног поступка значи тужилац у целисти остаје при оптужници и предлаже да суд огласи оптуженог за ратни злочин за изузетно тешко кривично дело, малтене на бази никаквих доказа. Став тужилаштва је значи да је успешно доказао да је оптужени Поп Костић Бобан починио предметно кривично дело на начин и у време и на месту како је то наведено у оптужници. Међутим, то није тако, тужилац тврди значи да је оптужени Поп Костић Бобан као припадник Прве пешадијска бригаде Војске Републике Српске кршио норму међународног права тако што је у логору, не у логору то звало није логор него прихватни центар Лука, наводно оштећеног [REDACTED] психички и физички злостављао. Тврди да му је нанио телесне поверде и да је код истог проузроковао страх за тјелесни интегритет и за безбједност виског интензитета, тако што га је приликом испитивања натјерао да напише изјаву када хоће да га убију, ударао га са десном руком у коју је имао метални боксер, а лијевом руком држао нож под грлом. Овакве чињенице не произилазе ни из једног доказа, не произилазе ни из једног доказа који је правно релевантан и на основу кога суд може да заснује своју пресуду. Ми смо. током главног претреса изведени су докази као што је рекао тужилац неки сведоци су непосредно саслушани, неке изјаве су прочитане из истражног поступка дате код полиције или код суда а неке су прочитане са раније датих претреса. Тужилац своју тврдњу да је оптужени починио предметно кривично дело углавном базира на исказима оштећеног [REDACTED]. [REDACTED] је дао двије изјаве, два исказа, једну је дао 1997. године пред Кантоналним судом у Тузли у другу је дао 2010. године пред Аустралијском федералном полицијом. Ове изјаве које су дате у року од 13 година оне су битно, апсолутно у, супротстављене једна другоме, наводи и елементи изјава су противрјечни у битним стварима и ове изјаве су међусобно правно дисонантне. Што се тиче прве изјаве која је дата, ја само у битном да мало укажем на прву изјаву која је дата у Тузли, оштећени истиче да је 07. маја дошао у Луку, да је 08. маја имао испитивање и

физичко малтретирање од стране ██████████ звани ██████████ којом приликом је задобио ударе по глави, по тијелу, по свим дијеловима тијела и ком приликом је као последица тих удараца дошло до деформације десног кажипрста. Затим да је 10. маја у Луци видио оптуженог Поп Костић Бобана. Оптужени му се тада обратио ријечима откуд ти ту, и дао му је тада цигарете. Након тога је наводно био присутан код ██████████ који је био управник тог прихватног центра гдје су га психички малтретирани. У изјави коју је дао у Тузли оштећени каже да га је тада оптужени питао за ██████████ да напише исказ, да напише изјаву у вези тога. Значи ништа не спомиње да ме је убију кад и тако даље, него да напише изјаву шта зна везано за ██████████ и још одређене људе. Ту је истакао да га је тукао ██████████ по разним дијеловима тијела и тад је дошло до исчашења десног рамена а за Поп Костића каже да га је ударио боксером. У ствари ја то доживљам као песница, стиснута шака. Не каже ударао него ударио ме у пределу носа и повредио нос. После тога му је дао поново цигарете и он је отишао у хангар. Затим оштећени истиче да је изашао из Луке 15. маја и да је по њега дошао зет ██████████ тако стоји у овој првој изјави.

Што се тиче ове друге изјаве коју даје у аустралијској, пред полицијом, Федералном полицијом Аустралије он истиче да је дошао у Луку 07., то се поклапа, нигдје не спомиње да је 08., имао разговор код ██████████ и да је том приликом претучен него долази се до 10-ог, каже да је 10-ога у Луци видио Поп Костић Бобана. Поп Костић Бобан му је тада рекао шта ћеш ти у Брчком што ниси отишао са својим народом. То му уопште није, сасвим другачије се обраћа него у првој изјави. Нигде не спомиње да му је пре тога дао цигарете, после тога је одведен у канцеларију код управника ██████████ и ту су га заједно тукли ██████████ и оптужени Поп Костић Бобан. Е тек у овој изјави у Аустралији каже да га је Поп Костић Бобан присилио да напише у изјави кад хоће да га убију а прве изјаве које је дао у Тузли рекао је да напише изјаву везано за браћу ██████████. Значи тотално се то разлика. После тога нигде не спомиње да је добио цигарете од њега као што је било у првој изјави и на крају истиче да је изашао 15-ога али сасвим случајно јер га је спасао неки Србин ██████████. Значи у битним стварима ове се изјаве разликују.

Значи у првој изјави он каже ударио ме боксером и повредио нос, ударио, у другој изјави у Аустралији каже ударао ме више пута, којом приликом је задобио повреду носа, повреду вилице, повреду зуба, повреду усне и десне обрве. Значи тотално различито то описује понашање оптуженог Поп Костић Бобана у Аустралији и у Тузли.

Затим има изјава ██████████ то је сведок који је саслушан и апсолутно се види његова изјава не одговара правом стању ствари и његова изјава није тачна, његова изјава је исконструисана. ██████████ је у изјави коју је дао у полицији Брчко Дистрикта истакао да је дошао у Луку 09.05., да је тако затекао оштећеног ██████████, да је с њим био заједно у хангару, да када је дошао тамо није га могао препознати, није могао препознати ни уста ни руке, јер је био премлаћен. То је било значи 09-ог а 10-ог је стављено на терет Поп Костић Бобану да му то урадио, и експлицитно истиче да ██████████ му никад није рекао ко га је истукао, ко га је ударао али каже није имао ко други него ██████████ и ██████████ тако је то било. На Ваше питање да ли познаје оптуженог, рекао је да не познаје оптуженог, да га тамо није видио. Да ли се по логору, пошто је он био у логору, односно прихватном центру цијело вријеме да ли се спомињало име Поп Костић Бобана, рекао је да није чуо за то име, него су чули за ова три имена значи ██████████. Према томе, да би тек на претресу овде наводно се сјетио да му је 1999. године у Хагу ██████████ рекао да га је малтретирао неки Поп. Међутим у изјави коју је дао полицији у Брчком 2005. године он то нигде не спомиње. Он не спомиње, он је на те околности саслушаван да то није поменуо. Према томе види се да његова изјава уопште није нити логична, ни увјерљива, дискредитована је и она је исконструисана. И што је најважније он је овдје пред вијећем комплетним тврдио да је са ██████████ био заједно у хангару до 18.маја кад су раздвојени, то је потврдио у дан овом вијећу, међутим из изјаве

произилази да је [REDACTED] 15. маја напустио Лука. Према томе свједок [REDACTED] је сам свој исказ тотално дискредитовао и не одговара правом стању ствари. Затим што се тиче прочитаног исказа свједока [REDACTED] који је у међувремену умро, он је исто рекао да је био у Луци, да је видео заиста повређеног [REDACTED] да му је [REDACTED] кад га је видео испребијаног, измалтретираног тражио цигарету. Значи чак и да је тачно ово што тужилац тврди није се могло односит на Поп Костић Бобана, јер Поп Костић Бобан је дао цигарете и прије и после што би он сад од [REDACTED] тражио цигарете и у истој изјави на директно питање дал му је реко Буквић Мухамед ко га је малтретирао, рекао није имао код други него или [REDACTED]. То је јасно [REDACTED] и ничим није теретио Поп Костића.

Што се тиче [REDACTED] ја мислим да та изјава није уопште ни битна она је ирелевантна, она је, ту могу само да кажем он је два пута давао исказ. Давао је исказ у Анкари 1994. године и давао је исказ у Брчком 2008. године. Приликом давања исказа у Брчком 2008. године он уопште не спомиње Поп Костића, него њега инспектор полиције из одређених разлога наводи на Поп Костића и онда пита да га наведе као да је чуо за њега, а значи уопште га не спомиње у својој изјави коју је дао полицији 2008. године. Међутим све што је рекао [REDACTED] то је његов субјективни доживљај свега онога што је радио оптужени али он на неки начин потврђује управо, он каже био је у Луци и упознао, он је упознао Поп Костић Бобана средином, у другој половини маја, то управо потврђује тврдњу оптуженог да у то вријеме није могао бити у Луци.

Е сада имамо изјава [REDACTED]. [REDACTED] је био управник тог прихватног центра. [REDACTED] да не би сад препричавао, он је овдје дословце дочарао шта се тамо радило, како се улазило и на који начин се могло помоћи евентуално некое. Ко је био тамо, зна да је то било врло мучно отићи у прихватни центар Лука јер тамо су ишли људи који су, мора овде да неко спашава Брчко је мијешана средина национално и свако је ишао да спаси кога може спасити. [REDACTED] је одговарао за повреде које је нанио [REDACTED]. [REDACTED] на изричито питање председника већа да ли познаје оптуженог рекао је да оптуженог непознаје да га није видио, и да му је уопште непознат. [REDACTED] је исто тако описао на који се начин могло помоћи и тамо ко је год могао помоћи некое он је морао жртвовати свој живот. Свако је морао да се потпише за кога гарантује јер у случају провијера да се нађе да је било гдје био укључен и да је екстреман и да је био у неким политичким странкама непријатељске припадности он је могао да плати животом. Према томе није тамо било лако помоћи свима а сви су очекивали ако те виде да им можеш помоћи, то је било неизводљиво, према томе [REDACTED] је одговарао за радње које се стављају на терет Поп Костић Бобану јер то је учинио [REDACTED].

Е имамо пресуду Основног суда Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине број 21805 од 18.10.2005. године. Ово је пресуда којом је [REDACTED] као управник логора оглашен кривим због кривичног дела ратног злочина. Овде има више кривично правних радњи које се њему стављају на терет. Једна од кривично правних радњи под тачком 5. је што је 07.05.1992. године извео и испитивао заточеника [REDACTED] и том приликом га ударио по рукама и ногама, тијелу и нанео му повреде, дошло је до деформације прста. Е сад тужилац каже ради се о другој радњи, међутим у истом чињеничном опису а потом накнадно у још једном моменту такође га тукао палицом по леђима и глави преко очију услед чега је [REDACTED] задобио повреду у виду исчашења лијевог рамена. Значи описане су те двије радње. Радња која се ставља на терет оптуженом Поп Костић Бобану описана је у кривично правној радњи за коју је правноснажно одговарао оптужени [REDACTED] и то под тачком 4. Пазите овде се не каже а потом накнадно у још једном моменту такође га тукао, не каже се да га тукао са непознатим лицима, нег се каже он га тукао, да би следећа тачка, тачка 5. јасно

се види затим да је дана 29.06.1992., заједно са још двојицом НН војника, где је год неко учествовао у мучењу и малтретирању било кога заточеника ту је стављено НН, а овде је стављено управо [REDACTED] и он је за то правноснажно одговарао, то је та радња, јер он је починио двије радње које се стављају на терет под тачком 4.

Затим имамо допис Тужилаштва Босне и Херцеговине од 03.02.2012.године. Овде се види за овакве ратне злочине, кад су у питању ратни злочини ви видите и овде у Србији је то, то имају суд за ратне злочине, Тужилаштво за ратне злочине то раде специјализоване правосудне организације и институције. Овде се из Сарајева, овим дописом се из Сарајева враћа Тужилаштво Брчко Дистрикт Босне и Херцеговине. Враћа се из тог разлога што они виде да не могу тај поступак окончати, не могу да обуставе истрагу. Суд Босне и Херцеговине сагласан и враћа и Тужилаштво БиХ враћа Тужилаштво Брчко Дистрикта да они то раде да наставе истрагу и да донесу тужилачку одлуку. Нама је свима познато и јасно кад виша инстанца враћа нижој увијек се каже ради подизања оптужног акта. Овде фино каже ради окончања истраге и доношења тужилачке одлуке. Ово инплицитно указује на то да нису имали разлога у тужилаштву да га оптуже и да су доставили Брчком да обустави поступак.

Што се тиче извода из казнене евиденције ви сте видели извод из казнене евиденције у Београду, у Брчком, у Мостару човек никад није осуђиван, није склон тим стварима.

Е сада, из свих ових доказа које је тужилаштво овде провело не може се ни случајно закључити да је доказано да је починио кривично дјело. Ове доказе на којима тужилац базира тврдњу да је оптужени починио овакво тешко кривично дјело, ови докази нису, они можда индицирају сумњу и ту је требало да се ради доста ствари а ни у ком случају не могу бити ни за основну сумњу ни за тврдњу да је починио кривично дјело а камоли за пресуду закониту да је починио кривично дјело. Саслушани су ти свјedoци, саслушано је све, међутим из тих свих резултата цијелог проведеног доказног поступка нису доказане чињенице које чине обележја бића кривичног дјела које се оптуженом ставља на терет. Сви докази које је тужилаштво извело укупно, заједно по свом квалитету по свом квантитету, у својој довољности ни у ком случају не могу представљати релевантан основ за кривицу, односно за закључак да је он починио кривично дјело.

Пазите, овде се основни доказ на коме тужилац базира оптужницу и тражи осуду оптуженог је изјава оштећеног [REDACTED]. Ова изјава, она је незаконита, нису испуњени услови да се та изјава чита. То је незаконит доказ на основу кога се не може базирати пресуда. Нису испуњени услови из члан 406 јер је човек требао да буде саслушан путем видео линка и он је одбио сведочење. Према томе, та изјава се ни у ком случају не може користити као доказ, то је незаконит доказ. То је једна ствар, друга ствар по закону а став је судске праксе осуђујућа пресуда се никад не може базирати на прочитаном исказу. Ми смо овде морали саслушат човека да се поставе одређене ствари. Он је се морао изјаснити по масу противријечних ствари које је дао у ове двије изјаве и тако даље. Не може се на њој базирати пресуда. И захтјев, односно приједлог тужиоца да се на бази те његове изјаве донесе осуђујућа пресуда, на најгрубљи начин руши Европску конвенцију о људским правима јер чланом 6 став 3 Европске конвенције минимум неких права која оптуженом припадају је да саслуша, да испита сведоке оптужбе а поготову кључног сведока, овде осим оштећеног ни један други свједок, ово је све по систему рекла казала. Тако да цео овај поступак он се и провео од истраге па до оптужења у Брчком до уступања у Србију то је било по систему рекла казала и само на бази неких ствари које индицирају сумњу а камоли тврду да је починио кривично дјело.

Ја исто желим да кажем да оптужени Поп Костић Бобан незаслужено је задњих година прошао један врло тежак период. Он је дјете из мешовитог брака, њих је рат затекао у Брчком, он сада, отац му је Србин из [REDACTED], мајка је Муслиманка из [REDACTED]. Он сада са оцем и мајком живи у [REDACTED], брат му је остао у [REDACTED], брат му је оженио Муслиманку и

са Муслиманком живи у [REDACTED]. Поп Костић на неки начин ником није добар, он није добар судског страни зато што је помагао колико је могао помагао муслимане и зато што је самовољно напустио војску Републике Српске, он се третира као издајник. Што се тиче Муслимана њима није добар је они сматрају да је четник јер је отишо, јер је узео обиљежја војске Републике Српске и није довољно помогао несрпском становништву. Он је помогао, то је неспорна ствар јер његови ујаци, рођаци то су све Муслимани. Он је то помогао али није могао помоћи сваком. Из тог разлога незаслужено он се нашао у таквој ситуацији и прошао је једну велику тортуру и психичку и физичку цијело ово вријеме.

Из извода видимо да није кажњаван човјек. Човек који није склон инцидентима, човек који није склон незаконитом понашању, човек који није склон кршењу закона, човек који није склон насиљу и тако даље и немогуће да такав човек може да почини такво једно тешко кривично дијело. Ја не знам само како се неком може ставити на бази овакве двије изјаве или једне изјаве овако тешко кривично дело, па чак и да се ради о шамару, па став Хашког суда је ако има шамара не мора свака радња која је инкринимисана представљати кривично дело ратни злочин, ту ако нема мучења, ако нема злостављања, ако нема иживљавања, ако нема експериментисања, ако нема тешког психичког и физичког повређивања па нема дјела, нема обележја дјела, а у сваком случају то није битно јер и овако није доказано да се ради о кривичном дјелу.

Према томе из резултата комплетног проведеног доказног поступка апсолутно произилази да ни једним валидним законитим доказом, доказом на коме се пресуда може засновати у смислу члана 419 Законика о кривичном поступку није доказано да је оптужени починио ово кривично дјело. Из тог разлога у смислу члана 423 став 2 предлажем да суд донесе пресуду којом ће ослободити оптуженог од оптужбе јер није доказано да је починио кривично дјело. Сматрам да је то једина правилна и законита пресуда и да ће то на неки начин та правилна пресуда, односно ослобађајућа пресуда представљати сатисфакцију оптуженом колко толико за сву психичку тортуру коју је претрпео током вођења поступка. Толико хвала.

**Председник већа:** Хвала лепо браниоче.

Бранилац оптуженог Поп Костић Бобана, адвокат Теодор Гаврић у завршној речи истиче: сматрам да током доказног поступка који је спроведен пред овим судом апсолутно ни једним доказом нису доказани наводи оптужнице Тужилаштва за ратне злочине КТО број 1/14 од 31.03.2014.године, па са тих разлога предлажем да суд мог брањеника Поп Костић Бобана ослободи оптужбе да је изврши кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ услед недостатка доказа а на основу члана 423 став 2 ЗКП-а. Надаље бранилац оптуженог анализира спроведене доказе, исказ оштећеног **Буквић Мухамеда** који је дао пред Кантоналним судом у Тузли 1997. године и пред Аустралијском федералном полицијом 2010. године, а затим исказ сведока [REDACTED], те надаље све као у аудио запису овога суда.

Оптужени Поп Костић Бобан.

Изволите, приђите овде само за, укључите микрофон. Да ли Ви прихватате завршну реч свог браниоца, да ли се осећате кривим?

**Опт.Поп Костић Бобан:** Прихватам и не осећам се кривим али хтео бих нешто да кажем, можда није важно али...

**Председник већа:** Реците.

**Опт.Поп Костић Бобан:** Уз сво дужно поштавање часни суде, господину тужитељу и то, мало пре што је речено да сам ја извео оштећеног како ви кажете то врло правнички оштећеног, нико није имао право да изведе никога из тог логора, јер ко уђе тамо мкора оставит оружје као портирница нешто било и нож и бомбу ако има или пиштољ и све.

**Председник већа:** Добро то сте и говорили у својој одбрани да сте морали да оставите пушку и све.

**Опт.Поп Костић Бобан:** Да и ако би ја на пример сад тражио [REDACTED] девојку, доле смо били у вези а ја немам право, ту је била стража велика врата, стражу морао сам...

**Председник већа:** Нисте могли да га изведете?

**Опт.Поп Костић Бобан:** Нисам ја могао да уђем унутра и ајде на пример [REDACTED] да изведем некога, извините, тако сте рекли да сам извео, Ви радите свој посао извињавам се. Онда нисам имао право да изведем и друго стварно од малена надимак ми је [REDACTED] увек био, баш нисам волео, још отац ми био комуниста велики није волио попове, тако да није волио ни он да га зову Попе, мој надимак је увек био Боки, што и дан данас је [REDACTED] баш због тог што био члан партије и то, Попе кад га назове, али нисам могао, стварно нисам могао да ја изведем некога.

**Председник већа:** Добро, само да то констатујемо.

Оптужени Поп Костић Бобан у завршној речи изјављује да у целости прихвата реч свог браниоца, моли суд да га ослободи од оптужбе, наводи да није извршио кривично дело које му се ставља на терет оптужницом Тужилаштва за ратне злочине, да није имао надимак Поп јер није волео тај надимак јер му је отац комуниста, имао је надимак [REDACTED] и наводи да он није могао никога да изведе из логора јер је била велика стража и када је улазио у логор он је остављао наоружање које је имао са собом код портира.

Јесам ли Вас...

**Опт.Поп Костић Бобан:** То се морало.

**Председник већа:** Добро. Имате ли још нешто да кажете?

**Опт.Поп Костић Бобан:** Немам ништа.

**Председник већа:** То је све јел`. Добро. Искључите микрофон па седите. Има ли још неко нешто да изјави?

Како нема нико ништа да изјави објављује се да је

**ГЛАВНИ ПРЕТРЕС ЗАВРШЕН**

Суд доноси

**Р Е Ш Е Њ Е**

**Објављивање пресуде** заказује се за сутра **20.03.2015. године у 12.30 часова** у овој истој судници, број 3 у згради Вишег суда у Београд, Одељења за ратне злочине.

Значи сутра у 12,30 објављивање пресуде.

Довршено у 13,00 часова.

**Записничар,**

**Председник већа-судија**